

Profesor Danuta Hübner
Przewodnicząca Komisji Rozwoju Regionalnego
Parlament Europejski

Wystąpienie podczas uroczystości wręczenia
Medalu "Zasłużony dla Tolerancji"
przyznanej przez Fundację Ekumeniczną Tolerancja

Warszawa, 16.11.2011 r.

*Wielce Szanowni Członkowie Kapituły Ekumenicznej Fundacji "Tolerancja",
Drodzy Współlaureaci,
Drodzy Goście,*

Bardzo serdecznie dziękuję za przyznanie mi tego niezwykłego wyróżnienia w postaci Medalu „Zasłużony dla Tolerancji”. To, co sprawia, że czuję się szczególnie wyróżniona, to grono wielkich postaci, które staną tu dziś przed Państwem. Szczególnie czuję się dumna z tego, że mogę tu być dzisiaj z ks. Adamem Bonieckim.

Spotykamy się w momencie szczególnym. Europa staje w obliczu wyzwań narastających nacjonalizmów, tendencji ksenofobicznych, wzrostu niechęci i towarzyszących jej praktyk dyskryminacyjnych wobec imigrantów jak i już zamieszkujących Europę mniejszości narodowych i etnicznych.

Codziennością jest też niestety wykluczanie, w sposób otwarty lub zakamuflowany, osób niepełnosprawnych, osób o innej orientacji seksualnej, lub w inny sposób nie spełniających arbitralnych często kryteriów tzw. „normalności”.

Szczególnie w Europie przechodzącej bardzo trudny kryzys ekonomiczny, niosący za sobą poważne skutki społeczne, nie potrzebujemy dodatkowych źródeł konfliktów.

W tym kontekście tolerancja nie jest tylko sposobem zachowania, którego oczekujemy od dobrych i kulturalnych Europejczyków. Jest czymś dużo bardziej istotnym, a mianowicie strategicznym instrumentem służącym powstrzymaniu i nierozprzestrzenianiu się, kryzysu. Nie jest więc czynem wynikającym z jakiegoś „pięknoduszostwa”, lecz **aktem politycznym, świadomym dokonaniem wyboru na rzecz Europy otwartości, solidarności i współuczestnictwa.**

Bardzo potrzebujemy **aktywnej tolerancji**, która będzie wykorzystywać procesy polityczne i procedury legislacyjne do trwałego ograniczania sfery wykluczenia w naszych społeczeństwach, i do włączania grup dotychczas podlegających wykluczeniu w krwioobieg obywatelski w jego aspektach społecznych, kulturowych, ekonomicznych i politycznych.

Wiele konkretnych rekomendacji w tym zakresie przedstawiłam, wraz z pozostałymi koleżankami i kolegami, we wspomnianym tu już Raporcie Grupy Eminentnych Osób Rady Europy. Podkreślamy w nim m.in. również bardzo istotną rolę społeczeństwa obywatelskiego w procesie szerzenia aktywnej tolerancji.

A my wszyscy tu zebrani stanowimy, wraz z organizacjami, które tu reprezentujemy, społeczeństwo obywatelskie w jego najlepszej i najbardziej zaangażowanej części. Tolerancja jest niezbywanym elementem dobra wspólnego, które tworzymy.

Chciałabym więc w tym miejscu pogratulować wszystkim współlaureatom, których zasługi w tworzeniu tego dobra wspólnego są nieocenione i powtórzyć, że to wielki honor być wśród Was!

Jestem osobą, która ma jedną wielką wadę – taką mianowicie, że każdą nagrodę czy wyróżnienie, jakie otrzymuję, nie traktuję jako okazji do spoczęcia na laurach, ale raczej jako zobowiązanie. Zobowiązanie do bardziej wyężzonego wysiłku, większej pracy i bardziej wyostrzonej wrażliwości. Tak więc będzie i tym razem. Wszyscy musimy czuwać, by tej wrażliwości nie stracić.

Dziękuję serdecznie raz jeszcze i Kapitulie Fundacji i życzę wszystkim tu zebranych dalszej, znaczonej sukcesami pracy na rzecz tolerancji w swoich środowiskach!

Dziękuję za uwagę.